

چکیده

چکیده پایان‌نامه شماره دکترای عمومی دامپزشکی دانشگاه ارومیه

سال تحصیلی 02-1401

نگارنده: محمدجواد قلیزاده

عنوان پایان‌نامه:

بررسی آثار تزریق داخل بیضه‌ای محلول‌های دکستروز و مانیتول در راستای عقیم‌سازی خرگوش به روش بافت‌شناسی

امروزه کنترل جمعیت حیوانات بی‌سرپرست به‌عنوان یک معضل شناخته می‌شود. عقیم‌سازی حیوانات به روش جراحی، اقدامی مرسوم بوده که می‌تواند مخاطرات بی‌هوشی و احتمال عفونی‌شدن کانون جراحی را در پی داشته باشد. همچنین هزینه‌های بالای جراحی و تعداد بسیار زیاد حیوانات بی‌سرپرست باعث می‌شود که به دنبال راهکار جدیدی برای عقیم‌سازی حیوانات باشیم که هم برای سرپرستان مقرون‌به‌صرفه باشد، هم برای حیوان کم‌خطر باشد و هم برای دامپزشک در سریع‌ترین زمان و با تعداد دستیاران کم قابل‌اجرا باشد. از این‌رو، پژوهش حاضر باهدف آزمودن تأثیر محلول دکستروز 50% و مانیتول 20% بر بافت بیضه خرگوش نر در راستای عقیم‌سازی انجام شد. به این منظور، 9 رأس خرگوش نر در 3 گروه مساوی تقسیم شدند و به هر گروه محلول‌های دکستروز 50%، مانیتول 20% یا 0/9 درصد (گروه کنترل) با حجم 1 میلی‌لیتر به‌صورت تزریق داخل بیضه‌ای انجام شد. پس از گذشت 50 روز، بیضه‌ها به روش جراحی برای بررسی بافت‌شناسی خارج شدند.

مطابق نتایج به‌دست‌آمده از بررسی‌های بافت‌شناسی، تجویز نرمال سالیین موجب کاهش معنی‌داری در کیفیت و بلوغ لوله‌های اسپرم‌ساز، ارزیابی شاخص اسپرمیوژنز و همچنین افزایش معنی‌دار در تغییرات هیستوپاتولوژیک بافت بیضه نسبت به دو گروه دیگر شده است.

کلیدواژه‌ها: خرگوش؛ تزریق داخل بیضه‌ای؛ دکستروز؛ مانیتول؛ عقیم‌سازی شیمیایی